

Ana Alonso

El Gran Concurs

Il·lustracions
de Lucía Serrano

ANAYA

PESSIGUET DE SAL

Títol original: *El Gran Concurso*

1a edició: gener 2018

Direcció de la col·lecció: Olga Escobar

© Del text: Ana Alonso, 2016

© De la traducció: Paula Soriano, 2017

© De les il·lustracions: Lucía Serrano, 2016

© De les fotografies de coberta: Thinkstock / Getty Images

© De les fotografies de les fitxes: Arxiu Anaya
(Cosano, P.; García Pelayo, Á.; Lezama, D.) i 123RF

© Grupo Anaya, S. A., 2018

Juan Ignacio Luca de Tena, 15. 28027 Madrid

www.anayainfantilyjuvenil.com

www.pizcadesal.es

e-mail: anayainfantilyjuvenil@anaya.es

Disseny de coberta:

Miguel Ángel Pacheco, Javier Serrano

i Patricia Gómez Serrano

ISBN: 978-84-698-3559-3

Dipòsit legal: M. 32188/2017

Imprès a Espanya - Printed in Spain

Reservats tots els drets. El contingut d'aquesta obra està protegit per la llei, que estableix penes de presó, multes o ambdues ensems, ultra les indemnitzacions corresponents per danys i perjudicis, per a aquells qui reproduïren, plagiar, distribuir o comunicaren públicament, en tot o en part, una obra literària, artística o científica, o la seua transformació, interpretació o execució artística fixada en qualsevol tipus de suport o comunicada per qualsevol mitjà sense autorització prèvia.

Ana Alonso

El Gran Concurs

Il·lustracions
de Lucía Serrano

ANAYA

CAPÍTOL 1

Em diuen Lluís, sóc un superheroi i m'encanten els desafiaments. Això ens passa a quasi tots els superherois: si no hi ha malvats que derrotar o gent a qui salvar, ens avorrim.

A veure, no vull dir que estiguem tot el dia enfrontant-nos al mal; també fem altres coses. Com ara, anar a escola, parar la taula, desparar la taula, veure la tele un poc, fer els deures, jugar amb la colla d'amics... I tot això està molt bé (bé, els deures no tant, però t'hi acostumes). Però el que realment ens motiva de veritat, als superherois, és usar els poders que tenim contra els nostres arxienemics. I quan aquests se'n van de vacances o es posen malalts o, simplement, no tenen temps per a tramare plans malvats perquè estan molt ocupats netejant casa o fent el dinar..., no ho sé, és com si ens faltara alguna cosa.

És el que em passa amb Noir, el bruixot intergalàctic. És el meu arxenemic principal. Però, no sé per què, últimament ni m'ataca ni intenta cap malvat de les seues com robar monuments o controlar la Lluna. Ha desaparegut.

He estat preguntant per ell, per veure si és que està malalt o li passa res, perquè, francament, em té preocupat. La iaia Ruth (que també és superheroïna) també ha indagat sobre el tema. I resulta que no li passa res, que es troba perfectament. Això sí, li ha canviat un poc la vida, perquè la seua neboda Natàlia ha anat a passar les vacances amb ell. Potser per això ha deixat de fer el mal. I clar, com que està cuidant de la neboda no deu tindre temps per a res més.

De manera que a la iaia, que em veia tan desesperat per no poder lluitar contra l'arxenemic de sempre, l'altre dia se li va ocórrer una idea.

—Escolta Lluís, i si ens apuntem al Gran Concurs de Supervehicles d'enguany? Podríem formar equip amb la teua amiga Llúcia i provar-hi sort. De segur que és molt divertit: hem de fabricar un vehicle especial amb el qual participarem en la gran carrera... Què et pareix?

Li vaig dir que em pareixia una idea genial i, de seguida, vaig anar a contar-ho a Llúcia, que

també és superheroïna. Bip, el meu robot, m'hi va acompanyar. Li encanta aprofitar qualsevol oportunitat per a visitar Clarissa, la robot de Llúcia. S'han fet inseparables últimament... No ho sé, em fa la sensació que s'han enamorat.

Mentre Bip i Clarissa parlaven de les seues coses, jo explicava a Llúcia la idea del Gran Concurs. Mentre m'escoltava, el seu somriure s'anava eixamplant cada vegada més.

—Aleshores, voleu que forme equip amb vosaltres per a participar en la prova? —va preguntar emocionada quan vaig acabar l'explicació—. De veres?

—Clar que sí! Junts serem imbatibles —vaig dir jo.

La il·lusió de Llúcia em va fer sentir molt orgullós. Que contenta que s'havia posat! Es notava que l'entusiasmava formar part del meu equip.

Però el que va dir a continuació em va pegar tort, com si m'hagueren tirat un poal d'aigua freda al cap.

—Què bé, Lluís! Sempre he volgut participar en el Gran Concurs de Supervehicles. Per fi podré conèixer Súper Sergi, el guanyador de les tres últimes edicions! És el meu ídol... La persona que més admire del món.

Vaig intentar fer un somriure, però crec que em va eixir més bé una carassa.

—No és per a tant —vaig remugar—. A més, si hi participem serà per intentar guanyar a Súper Sergi, no per a fer-nos tots amics.

—Sí, sí, ja ho sé, però és que em sembla tan increïble... Parlarem amb ell! El veurem cada dia! No és emocionant?

En aquell moment vaig pensar que, potser, participar en el Gran Concurs no era tan bona idea. Total, si Llúcia només havia d'estar pendent d'aquell presumit de Súper Sergi... no valia la pena!

Però, de seguida, m'ho vaig pensar millor. Aquella podia ser la meua oportunitat per a demostrar a Llúcia que jo podia ser tan bo com Súper Sergi. Tant o millor. Si guanyàvem el concurs, ella deixaria d'admirar-lo tant. S'adonaria que no era tan genial.

Vaig intentar recordar tot el que havia sentit dir sobre Súper Sergi. En el món dels superherois infantils era molt conegut perquè havia guanyat un grapat de carreres. Sempre participava amb el mateix equip: Súper Gos, que era la seua mascota, i Súper M. A., que en realitat volia dir Súper Millor Amic.

Súper Gos tenia un superpoder repugnant que consistia a vomitar hamburgueses quan l'atacaven. Podia trencar el cap a qui fóra amb una «hamburguesada». Pel que fa a Súper Millor Amic... No tenia superpoders coneguts, però sí un gat robòtic que es deia Cat 3 000 i que era més intel·ligent que mil ordinadors junts.

El poder principal de Súper Sergi, segons el que m'havien contat, era la ultravelocitat. Podia córrer més de pressa que ningú, com si li hagueren posat un motor turbo. I podia transferir una part d'aquesta velocitat supersònica a un vehicle perquè fóra ràpid com una bala. No era just! Amb aquella habilitat, sempre guanyava les carreres.

Mentre pensava en aquelles coses, Llúcia continuava aplaudint i saltant per tota l'habitació, contentíssima.

—Serà meravellós! —cantussejava—. El Gran Concurs! Súper Sergi! Serà la millor experiència de ma vida!

—Llúcia, no te'n passes —vaig protestar sense poder contindre'm—. Si tant t'agrada Súper Sergi, potser hauries d'apuntar-te en el seu equip i no en el meu.

Llúcia es va parar en sec i em va mirar als ulls, sorpresa.

—Però què dius? Ell ja té un equip. I, a més, ell no és amic meu i tu sí que ho ets.

—Ja, però si t'agrada tant aquest Súper Sergi, potser vols que guanye ell i no nosaltres —vaig insistir, emprenyat—. Pensa-t'ho bé, perquè per culpa teua podríem perdre.

Llúcia va posar els braços en ansa, indignada.

—Però com t'atrevides a posar en dubte la meua professionalitat? Sóc una superheroïna i si m'apunte a una carrera és per intentar guanyar-la, no per deixar que la guanyen uns altres. Em pot eixir millor o pitjor la jugada, però sempre tinc mentalitat de campiona.

—Me n'alegre —vaig dir, una miqueta més tranquil—. Aleshores ja ho tenim clar. Diré a la iaia que ens inscriba als tres en la competició.

Vaig sentir una tos metàl·lica als meus peus. Era Bip.

—Com que «als tres»? —va preguntar—. I què passa amb Clarissa i amb mi?

—Sí —va dir Clarissa amb els braços en ansa, igual com s'havia posat Llúcia feia un moment—. Què passa amb nosaltres? No ens podeu deixar fora, és massa emocionant.

—Tenen raó —va dir Llúcia—. Ells també han de participar al concurs. S’ho mereixen... Ens han ajudat molt en les últimes aventures.

—D’acord. Ens hi apuntarem els cinc —vaig acceptar jo—. La iaia Ruth, tu i jo, Bip i Clarissa. Entre tots formem un bon grup, no creus?

—El millor del món —va dir Llúcia tota convençuda mentre somreia—. Què es preparen Súper Sergi i els seus amics... Aquesta vegada ho tindran més difícil que mai per a guanyar!

El Gran Concurs

El superheroi Lluís s'embarca amb la seua amiga Llúcia i la iaia Ruth en una nova aventura: junts participaran en el Gran Concurs de Supervehicles per a superherois, que consistix a fabricar un vehicle especial i usar-lo per a guanyar la gran carrera. Però Lluís s'adona ben prompte que algú els està sabotejant: deu ser culpa de Natàlia, la neboda del supermalvat Noir?

Amb aquest llibre aprendràs...

Moltes coses sobre el temps atmosfèric i els instruments de mesura de les estacions meteorològiques.

PESSIGUET DE SAL

Per a fer més gustosa la lectura!

A partir de 8 anys

ISBN 978-84-698-3559-3
9 788469 183593
1589413